



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Constantin Nazarco împotriva lui Dmitrii Kovalski
(rezoluțiunea contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață)

împotriva deciziei din 9 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți

*(dosarul nr: 2ra-486/24
Nr. PIGD 2-22151901-01-2ra-02052024)*

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. S. Dubceac)
Curtea de Apel Bălți (jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu)

6 februarie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Victor Polivenco, în interesele lui Constantin Nazarco,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 octombrie 2022, avocatul Victor Polivenco, în interesele lui Constantin Nazarco a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dmitrii Kovalski, prin care a solicitat rezoluționea contractului nr. ***** din 23.08.2004 încheiat între Nazarco Constantin și Kovalski Dmitrii privind înstrăinarea cotei-părți din apartamentul amplasat în mun. *****, bd. *****, precum și dispunerea restituirii în proprietatea lui Constantin Nazarco dreptul de proprietate asupra 1/3 din apartamentul amplasat în mun. ***** bd. *****.

2. Reclamanta a indicat că, la data de 23.08.2004, între Constantin Nazarco și Olga Nazarco, în calitate de beneficiari ai întreținerii, și Dmitrii Kovalski, în calitate de dobânditor, a fost încheiat contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii nr. *****, prin care acesta a dobândit dreptul de proprietate asupra a 2/3 din apartamentul nr. 31 din mun. *****, bd. *****. Conform contractului, Dmitrii Kovalski s-a obligat să le asigure întreținere pe tot parcursul vieții. Ulterior încheierii contractului, Dmitrii Kovalski nu și-a executat obligațiile față de Constantin Nazarco, neasigurând hrană, îngrijire și asistență medicală, reclamantul fiind nevoit să suporte singur aceste cheltuieli. După decesul Olgăi Nazarco la 27.01.2014, Nazarco Constantin a devenit moștenitor legal al acesteia. Totodată, prin hotărâri judecătorești definitive din anii 2018–2019, s-a constatat că Dmitrii Kovalski a exercitat violență fizică asupra reclamantului, fiind sancționat contravențional. Ulterior, în anul 2021, au fost emise ordine de restricție de urgență și rapoarte medico-legale care confirmă noi acte de agresiune fizică și verbală asupra lui Constantin Nazarco. În lipsa întreținerii promise, reclamantul a fost nevoit să apeleze la ajutorul agențiilor de caritate, bisericii și centrelor sociale, beneficiind de asistență, hrană și adăpost. De asemenea, s-a constatat darea în locațiune a unei părți din apartament fără acordul reclamantului și fără stabilirea modului de folosință. În aceste condiții, se reține existența unei neexecutări esențiale a obligației de întreținere de către Kovalski Dmitrii, agravată de comiterea repetată a actelor de violență asupra beneficiarului, precum și prejudicierea reclamantului prin conviețuirea forțată în același imobil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

3. Prin [hotărârea din 18 aprilie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul Central](#), acțiunea a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

4. La 18 aprilie 2023, avocatul Victor Polivenco, în interesele lui Constantin Nazarco, a declarat apel împotriva hotărârii din 18 aprilie 2023, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

5. Prin [decizia din 9 noiembrie 2023, Curtea de Apel Bălți](#) a respins apelul declarat de avocatul Victor Polivenco, în interesele lui Constantin Nazarco, și a menținut hotărârea din 18 aprilie 2023.

6. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, concluzia instanței de fond este una corectă, și a constatat că, serviciile comunale, precum și produsele alimentare și medicamentele sunt achitate (procurate) de către Dumitru Kovalski, iar adresarea lui Constantin Nazarco către diferite organizații de caritate de a primi ajutor sînt dictate de dorința acestuia și ale soției sale, dar nu de lipsa de hrană și produse procurate de pîrît. Astfel, din declarațiile martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată și a părților s-a stabilit faptul, că Dmitrii Kovalski a schimbat electrocasnice în apartamentul unde locuiește Constantin Nazarco, și anume frigider, aragaz, mașina de spălat și boiler pentru apă caldă. Din declarațiile apelantului Constantin Nazarco, date în cadrul instanței de fond și a instanței de apel rezultă, că el nu are nevoie de ajutor din partea lui Kovalski Dumitru, din motiv că el se alimentează la cantina unei organizații de caritate, primește ajutor de la biserică, precum și de la soția sa, iar de electrocasnice cum ar fi boieler pentru apă caldă și frigider, aduse de către pîrît, nu se folosește.

7. Instanța de apel a constatat că, Dmitrii Kovaliski își execută obligațiile contractului de înstrăinare a cotei-părți din bunul imobil cu condiția întreținerii pe viață nr. 1179 din 23 august 2004 în măsura în care reclamantul acceptă executarea obligațiilor contractuale, iar solicitarea reclamantului Constantin Nazarco privind rezoluțiunea a contractului nominalizat, pe motiv că ultimul nu mai dorește să fie întreținut de Kovalski Dmitrii și nu are nevoie de ajutorul acestuia, este una neîntemeiată, or, potrivit art. 9 alin. (1) Cod civil, buna - credință a dobînditorului este prezumată pînă la proba contrară.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

8. La 15 aprilie 2024, avocatul Victor Polivenco, în interesele lui Constantin Nazarco, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 9 noiembrie 2023,

solicitând casarea acesteia, precum și a hotărârii din 18 aprilie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul Central, cu remiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată.

9. Recurentul a indicat că, prin recurs, își manifestă dezacordul față de decizia instanței de apel și, în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, solicită admiterea acestuia. Totodată, invocă caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel, susținând că aceasta a realizat o apreciere eronată și nerezonabilă a probelor administrate, reiterând circumstanțele de fapt expuse anterior în cererea de apel.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

11. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

12. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

13. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

14. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

15. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 9 noiembrie 2023. Ulterior, la data de 14 februarie 2024, decizia motivată a Curții de Apel Bălți a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice (f.d. 205).

16. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 15 aprilie 2024 de către avocatul Victor Polivenco, în interesele lui Constantin Nazarco, a fost depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

17. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

18. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

19. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

20. Pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

21. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

22. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

23. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Bălți, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor de fapt dovedite prin probatoriul administrat.

24. Recurentul și-a manifestat dezacordul față de soluțiile instanțelor inferioare, făcând trimitere la prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă. Astfel de susțineri nu relevă o pretinsă aplicare eronată a normelor de drept material sau procedural, ci expun exclusiv o apreciere subiectivă a situației de fapt și a probatoriului administrat.

25. În jurisprudența sa (*decizia nr. 2rac-32/23, §48, decizia nr. 2ra-489/23, §51, decizia nr. 2ra-188/25, §48, decizia nr. 2ra-1258/23, §40-43*), Curtea Supremă de Justiție a tranșat deja faptul că lacunele în probatoriu nu pot fi înlocuite cu presupuneri referitoare la conținutul și întinderea drepturilor și obligațiilor într-un raport juridic. Astfel, hotărârea judecătorească nu poate fi întemeiată pe simple presupuneri ci doar pe probe.

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel a realizat o verificare completă și riguroasă a raportului juridic dedus judecății, a stabilit corect natura obligațiilor ce revin părților, iar concluziile la care a ajuns sunt rezultatul unei cercetări multiaspectuale și temeinice a probelor, aspecte care nu au fost combătute de recurent.

27. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocatul Victor Polivenco, în interesele lui Constantin Nazarco ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

28. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Victor Polivenco, în interesele lui Constantin Nazarco.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat